

Dragemu Janezu – v spomin

*Ne ti ne jaz ne poznavava skrivnosti večnosti,
ne ti ne jaz ne razbereva uganke;
le govoriva, ti in jaz, tostran zastora;
ko pade zastor, ne bo tu ne tebe ne mene.*

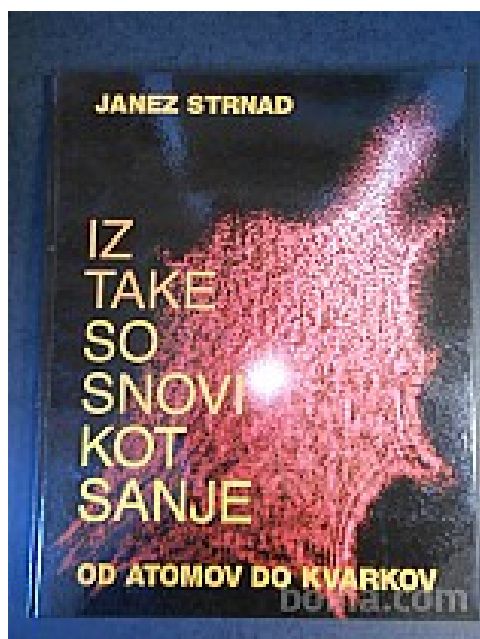
(Prevedel Tomaž Kralj)

Omar Hajam (1048–1131)

Spoznala sva se, ko sem bil še študent, takrat, ko si nekaj časa hodil s študentko matematike Silvo. A ta zveza je bila kratka, se ni obdržala.

Kot absolvent sem mesec dni poslušal tvoja izpiljena predavanja iz Fizike I in te občudoval kot odličnega predavatelja, izredno spretnega in natančnega posredovalca fizikalnih vsebin. Leta 1968 si mi prvič pomagal pri oblikovanju mojega prvega članka za Obzornik za matematiko in fiziko. Potem si mi še velikokrat svetoval glede strokovnega pisanja. Kot fizik si bil neverjetno sprejemljiv za astronomijo, ki si ji posvetil velik kos svojega življenja. S svojo recenzijo si odločilno pripomogel k izidu učbenika *Astronomija za 4. r. gimnazije*, ki je izšel leta 1971. Če ne bi dal svojega odločnega DA, učbenik ne bi izšel. To je dejstvo. Tudi pri pisanju članka *Kako bi lahko še vključili astronomijo v pouk fizike* (OMF 1977), torej v neposredni bitki za morebitno uvedbo astronomije kot samostojnega predmeta v srednjo šolo ali vsaj posredovanja astronomskih vsebin v enem kosu pri fiziki v zadnjem letniku srednje šole, si mi modro svetoval, kako naj sestavek napišem, da bo vse v redu in prav in da bo članek sploh sprejet v objavo.

Nekaj skromnega pa sem zate naredil tudi jaz. In ti tega nisi nikoli zvedel. Da ne bi bilo napak, me je gospa profesorica Draga Tarman pri Mladinski knjigi prosila, če bi lahko prebral zadnje korekture tvoje izvrstne knjige *Iz take so snovi kot sanje*, za katero si potem leta 1988 prejel Levstikovo nagrado. Mudilo se je. Sprejel sem in ji že drugi dan korekture vrnil z zagotovilom, da sem natančno pregledal, da ni napak in da gre knjiga lahko takoj v tisk.

Dragi Janez, ne samo za fiziko, tudi za astronomijo in sploh za naravoslovje si ogromno naredil. Tega se globoko zavedam. Zavedati pa bi se morali tudi tvoji stanovski prijatelji, bližnji kolegi in tudi številni drugi, ki so te brali in se morda učili iz tvojih učbenikov, in vsi bi ti morali peti hvalo. Ampak jaz govorim v svojem imenu. Z vso možno spoštljivostjo in zahvaljujoče se priklanam tvojemu opusu. "Le od kod črpa moči, da toliko naredi," sem se velikokrat vprašal. V tem pogledu si mi bil stalna uganka. V našem naravoslovnem in kulturnem prostoru, tako se mi zdi, se še dolgo časa ne bo pojavil tak enciklopedist znanja, ki ti bo enakovreden glede obsega in svojkega načina obravnavanja stvari.

Dragi Janez, meni si veliko pomagal in svetoval. Tega ne bom nikoli pozabil. Rečem lahko, da si mi veliko dal, čeprav sva bila zelo malo skupaj. Zahvaljujem se ti za vse, kar si zame dobrega naredil.

Janez Strnad (4. 3. 1934 – 30. 11. 2015)

Vir: https://sl.wikipedia.org/wiki/Janez_Strnad